

Tentamenstress en poepluiers

Het leven van studentes die zwanger raken, komt op z'n kop te staan. Niet alleen moeten ze uit hun vertrouwde studentenleven stappen, ze krijgen ook te maken met onwillige en onduidelijke instanties. 'Ik snap niet waarom het ons zo moeilijk gemaakt wordt.'

tekst: Linda van der Nat / **foto's:** Guy Ackermans

Jaarlijks krijgen twintig tot dertig studenten en promovendi een kind. Soms zijn dit jonge meiden die nog midden in het studentenleven staan.. Die krijgen een hoop te verstouwen. Hun zorgeloze studentenleven ruilen ze in voor poepluiers, chronisch slaaptkort en verantwoordelijkheid. Daarnaast zijn er praktische problemen, bijvoorbeeld rond studie en huisvesting. Zo moeten zwangere studenten van studentenhuisvester Idealis hun kamer uit omdat de wet voorschrijft dat er slechts een persoon op een kamer mag wonen, weet Vera ten Dam (29). 'En dat terwijl een baby geen urgentie geeft bij de Woningstichting. Er wordt gewoon gezegd: ga maar weer bij je ouders wonen.'

Vera is een van de leden van het platform voor jonge student-ouders, dat onlangs werd opgericht. Het doel is enerzijds om ervaringen uit te wisselen, en anderzijds om de belangen van de jonge ouders te behartigen bij instanties als gemeente, Idealis én de universiteit. Want ook daar ontbreekt het vaak aan duidelijkheid. Vera: 'De decanen geven niet allemaal hetzelfde advies. De één raadt je aan met je studie te stoppen, de ander geeft aan dat er financieel wel iets te regelen valt.'

VERWARRING

Studentendecaan Marc Uijland snapt de verwarring bij studentes wel. 'Enerzijds heb je het beleid, anderzijds de persoonlijke betrokkenheid van de decaan. Dat verschilt per student, het is vaak maatwerk.' Toch is er volgens hem een eenduidig beleid voor studentes die melden dat ze zwanger zijn. 'Ons advies is altijd: stop tijdelijk met je studie. Een bevalling is tamelijk ingrijpend en de kans is klein dat je gewoon door kan met je studie. Dan is het zon-

de van het geld als je ingeschreven blijft.' Daarnaast moet een decaan altijd wijzen op financiële regelingen, aldus Uijland.

De decanen realiseren zich echter wel dat huisvesting en kinderopvang vaak grote problemen opleveren voor studerende ouders. Daarom reageerden ze welwillend op de oproep van het platform. Uijland: 'We streven ernaar om de belemmeringen zo klein mogelijk te maken. Daarom hebben we afgesproken dat de universiteit andere instellingen meer zal wijzen op de problemen van zwangere studentes.'

Ook bij Idealis zullen er mogelijkheden ontstaan. De studentenhuisvester is bezig het huidige beleid om te vormen. Op dit moment kunnen studenten alleen reageren op kamers die gelabeld zijn voor de doelgroep waartoe ze

'Ons advies is altijd: stop tijdelijk met je studie. Een bevalling is tamelijk ingrijpend'

behoren. Dit onderscheid wordt de komende jaren langzaam losgelaten. 'Deze aanpassing kan de mogelijkheden voor studenten met een kind verruimen,' aldus de woordvoerder van Idealis. 'Zij kunnen dan ook reageren op de grotere appartementen die nu alleen nog voor PhD'ers zijn.'

Vera is blij dat het platform na zo korte tijd al iets heeft kunnen bereiken. 'Het is fijn om te merken dat we ook daadwerkelijk iets kunnen veranderen. Je hoopt natuurlijk dat de meisjes na ons niet hetzelfde hoeven mee te maken als wij.'

Jade (22), relatie met Bart (24)
Mireille (negen maanden)

Wonen in een clusterwoning in de buurt van de campus

'Toen ik erachter kwam dat ik zwanger was, was ik behoorlijk van slag. Bart begon erover dat we het misschien moesten laten weghalen. Ik heb nog het nummer opgezocht van de kliniek, maar eigenlijk heb ik nooit echt

overwogen de zwangerschap af te breken. Nu zijn we heel erg blij dat het zo is gelopen. Ik vind het geweldig om Mireille te zien opgroeien, dat zou ik voor geen goud willen missen.

De universiteit was weinig behulpzaam. De decaan zei dat ik moest stoppen met mijn studie en weer bij mijn ouders moest gaan wonen. Ik vroeg hem of ik aanspraak kon maken op de FOS-regeling. Dat kon niet, zei hij. Toen ik zelf op onderzoek uitging, bleek dat het wel kon. Daar was ik wel boos over.

Ik had een kamer bij een particuliere verhuurder, daar moest ik uit omdat er op last van de brandweer geen twee mensen op een kamer mochten wonen. We hebben van alles geprobeerd om een woning te vinden: Idealis, de gemeente, de woningstichting, Kamernet, anti-kraak, de Kamerbalie, niks lukte. Uiteindelijk hebben we een paar maanden bij een hospita gezeten. Na de geboorte van Mireille zijn we uitgekozen voor deze clusterwoning, daar hebben we echt ontzettend veel geluk mee gehad. En dat het zo dicht bij de campus is, is ideaal. Ik kan makkelijk tussen de colleges door naar huis om te voeden.

Voordat Mireille kwam, had ik geen concreet plan voor de toekomst. Nu ben ik extra gedreven om mijn studie af te maken. Ik doe het niet meer alleen voor mezelf, ook voor Mireille. Een nacht lang feesten zit er voor mij even niet in, maar dat stoort me totaal niet. Mijn tijd komt wel weer.'

Dorien (23), getrouwd met Florian (23)
Rachel (elf maanden)

Wonen tot half mei in onderhuur in een huisje in het centrum van Wageningen. Daarna tot half september weer in onderhuur

'De verloskundige raadde ons af om Idealis te vertellen van de zwangerschap omdat ik anders mijn kamer uit moest. We woonden allebei in Hoevestein en gelukkig hadden we een hele toffe afdeling die er geen probleem van maakte als we daar met een kind zouden wonen, maar wij vonden een studentenhuus niet echt een goede omgeving voor een baby. Ik snap echter niet waarom Idealis zo streng is, moeten we dan onder een brug gaan wonen?

Rachel was niet gepland, maar we hadden er wel rekening mee gehouden dat het zou kunnen gebeuren. Wij zijn dan ook ontzettend blij met haar. Ze is een hele makkelijke, ondernemende baby. Toch zou ik studenten met een kinderwens aanraden om nog even te wachten. Vanuit de universiteit werd mij namelijk geen enkele mogelijkheid geboden om te studeren én moeder te zijn. Uiteindelijk ben ik tijdelijk gestopt met mijn studie, omdat ik goed ziek ben geweest van de zwangerschap. In september ben ik weer begonnen met Voeding & gezondheid en inmiddels ben ik aan het afstuderen. Deze zomer begin ik aan een PhD.

Van onze situatie word je minder naïef. Je leert dat de maatschappij er niet is om jouw problemen op te lossen

en dat niet alles vanzelf gaat. Tegelijkertijd snap ik niet waarom het ons zo moeilijk gemaakt wordt om studie en kind te combineren.

Het contact met studiegenoten is minder, omdat je in een heel andere fase zit. Een mooi voorbeeld: Florian had een Maxi-Cosi gekocht en ging daarna naar de universiteit om nog wat te regelen. Een van de studenten die hem tegemoet liep, merkte op: dat is nog eens een handige manier om bier te vervoeren!'

PAGINA 14:
JACELIEN
EN DINNE

**Jacelien (21), getrouwd met Anne (27)
August (2) en Anneke (1)**

Wonen met z'n vieren in een studio van 35 vierkante meter

'Ik kende Anne net een paar maanden toen ik zwanger raakte. Deze woning hebben we na drie keer loten gekregen. Waarschijnlijk omdat er weinig kandidaten waren; deze huisjes zijn niet erg populair omdat ze zo klein zijn. Maar wij waren allang blij dat we wat hadden.

Een paar maanden na de geboorte van August bleek ik weer zwanger. Ik had geen zin in allemaal kleine stukjes studie, dus besloot ik de eerste jaren thuis te blijven bij de kinderen. Maar het lukte ons niet om een grotere woning te vinden, terwijl het hier veel te krap is voor vier personen. Uiteindelijk hebben we besloten er hier het beste van te maken. We hebben een stapelbed uit een kinderdagverblijf op de kop getikt en Anne heeft een bed gemaakt dat we met een katrol naar boven kunnen hijsen. Overdag kunnen we dan in die hoek studeren.

Het gaat beter dan ik had verwacht toen ik zwanger was. Inmiddels willen we hier niet meer weg; we zitten heerlijk midden in het centrum en met het pleintje bij de flat hebben we onze eigen achtertuin. Natuurlijk is het af en toe lastig. Als we 's avonds vrienden op bezoek hebben, is het voor August en Anneke moeilijk om te gaan slapen. Laatst moesten we Anneke in een campingbedje in de

badkamer zetten, omdat ze iedereen met haar gehoest wakker hield.

In september heb ik de studie weer opgepakt. Vroeger dacht ik altijd dat ik later thuis zou blijven bij de kinderen, maar ik merk dat ik het ontzettend leuk vind om te studeren. Ik vind het prettig om bij August en Anneke te zijn, maar iets voor jezelf doen is ook wel erg fijn.'

Laatst moesten we Anneke in een campingbedje in de badkamer zetten, omdat ze iedereen met haar gehoest wakker hield

**Dinne (29)
Qairha (3)**

Woont in onderhuur in Zetten

'Als je een kind krijgt, wordt je wereldje kleiner. Ik zat bij Aiesec en deed dingen bij de WSO. Daar ben ik mee gestopt. Wel stak ik al mijn tijd in m'n studie; twee dagen na de geboorte van Qairha liep ik al naar mijn studieboe-

ken te zoeken. Ik was heel perfectionistisch, ik had immers een kind om voor te zorgen en zonder diploma red je het niet. Het kind hing er daardoor maar een beetje bij, daar voelde ik me erg schuldig over.

Daar kwam bij dat ik wanhopig op zoek was naar woonruimte. Ik woonde in een Idealisflat, maar toen ik zwanger werd, stuurden ze me brieven dat ik de kamer uit moest. Daarna heb ik het bij een hospita geprobeerd, maar zij vond het toch te druk. Ik deed zelfs briefjes in de bus bij flats die te koop stonden, met de vraag of ik er niet in onderhuur kon. Uiteindelijk vond ik een woning in Renkum, maar daar vereenzaamde ik omdat mijn vrienden in Wageningen woonden.

Een jaar geleden werd het me te veel. Ik werd 's nachts wakker met een enorme paniekaanval en kreeg die angst niet meer onder controle. Uiteindelijk werd het zo erg dat ik niet meer voor Qairha kon zorgen. Dankzij therapie gaat het nu een stuk beter. Ik heb mijn studie opgepakt en vind het echt fijn om er weer uit te zijn. De docenten snappen de situatie en denken met me mee. Zo heb ik op allerlei momenten hertentamens kunnen doen. Ook van de decaan heb ik veel steun gehad. Zij was een soort coach voor me.

Qairha is een superslim, maar ook supergevoelig meisje. De hele situatie heeft natuurlijk ook invloed gehad op haar. Maar ja, dat hoort nu eenmaal bij het leven. Het gaat gelukkig nu steeds beter.'